

## [Skatteministeren]

gon kaldes succession, altså dette, at den yngre generation kan indtræde i overdragerens skattemæssige stilling, betyder, at der ved overdragelsen af en virksomhed som led i et sådant familiegenerationsskifte ikke sker en stor engangsbeskatning af genvundne afskrivninger. Men til gengæld fortsætter den, der har overtaget virksomheden, så på det lavere afskrivningsgrundlag.

Forslaget betyder også, at ved hovedaktionæraktier beskattes fortjenesten ved afståelse heller ikke. Til gengæld skal erhververen ved et eventuelt senere videresalg anvende overdragerens lavere anskaffelsessum, når fortjenesten skal gøres op.

Det, jeg her har sagt, indebærer altså, at vi med dette forslag i princippet indfører de samme regler om beskatning ved generationsskifte i levende live, som i dag allerede er gældende, når generationsskiftet udskydes til, at den ældre er afgået ved døden. Som reglerne i dag er udformet, er der en tendens til, at generationsskiftet udskydes længst muligt, nemlig indtil dødsfald, og så ved vi alle sammen, at forholdet er det, at i den periode, hvor den, der i dag har virksomheden, bliver ældre og ældre, sker der måske ikke de helt store udviklinger i virksomheden, der sættes ikke de helt store investeringer i gang. Men pointen i dette forslag er netop, at der åbnes for at fremskynde generationsskiftet med den virkning, at den unge generation kan komme til på et tidligere tidspunkt og sætte investeringer i gang, sætte gang i virksomheden.

Så vil jeg i øvrigt tilføje, at der er et særligt aspekt af dette forslag, nemlig at det vel kan siges i særlig grad at være en hjælp til hele gruppen af mindre og mellemstore virksomheder. For det er i særlig grad de mindre virksomheder, som i dag er tyngt af en meget hårdhændet beskatning ved generationsskifte. Derfor er dette her også et stykke erhvervs politik, der har et særlig positivt sigte over for gruppen af mindre virksomheder.

Derfor er det også helt misvisende, når hr. Jens Thoft fremstiller det, som om der her er tale om en gave til landets rigeste. Sandheden er jo, at vi her taler om en kategori af erhvervsdrivende, som meget ofte er trængt økonomisk, og for hvem det, at vi netop lemper generationsskiftebeskatningen, kan være det, der får dem til at holde fast eller få sat gang i virksomhederne.

Både fru Pia Gjellerup og hr. Jens Thoft var inde på, at det, vi her gør, er at indføre en mekanisme, som giver adgang til en evig udskydelse af beskatningen. Det er jo ikke sandt. Det, der sker, er, at ganske vist slipper vi for at få denne store engangsbeskatning i generationsskiftesituationen, men til gengæld sker der så også det, at den unge, der overtager virksomheden, så heller ikke længere kan have det meget høje afskrivningsgrundlag at afskrive på, men overtager virksomheden med det lavere afskrivningsgrundlag, sådan at der bliver en større løbende skattepligtig indkomst til beskatning. Modstykket til, at vi slipper for den store engangsbeskatning ved selve generationsskiftet, er, at der så til gengæld måske kan blive en højere løbende beskatning. Der er altså ikke tale om en evig udskydelse af beskatningen.

Derfor har hr. Skrumsager Skau jo i øvrigt også ret i, at det tilbud, der her gives om succession, må overvejes meget nøje af den erhvervsdrivende, der går ind i det, for det kan være forskelligt fra situation til situation, om det er et tilbud, det er fordelagtigt at benytte sig af. Men det er under alle omstændigheder en fornuftig politik at åbne denne adgang.

Fru Elisabeth Arnold rejste spørgsmålet om reglerne ved den slags generationsskifte, hvor det er medarbejdere, der overtager virksomheden. Jeg vil i dag, akkurat som jeg gjorde det, da det daværende lovforslag L 190 var til behandling i sidste folketingssamling, tilkendegive, at rent principielt er jeg bestemt positiv over for overvejelser om også at forbedre skattereglerne ved medarbejders overtagelse af virksomheder.

Når vi hidtil har afstået fra at fremsætte forslag om det, er det, fordi både generationsskifteudvalget og andre har fundet, at der er en hel del praktiske administrative problemer forbundet med at foretage en afgrænsning af den kreds, der kunne komme i betragtning. Men jeg går meget gerne ind i en nøjere undersøgelse af det endnu en gang gennem spørgsmål og svar i Folketingets Skatte- og Afgiftsudvalg. Jeg synes, det er relevant at rejse spørgsmålet; jeg ser gerne på det. Det er muligt, vi ikke kan klare det i denne omgang, men det er da helt bestemt – det har fru Elisabeth Arnold ret i – et emne, som fortjener at blive dyrket videre frem.

Jeg vil samlet om det lovforslag, vi her behandler, sige, at det er et led i det, som regerin-